

Den administrative rekurs er ikke obligatorisk. Klageren kan i stedet inden for 3-månedersfristen vælge at anlægge sag ved domstolene til prøvelse af tilsynets afgørelser, ligesom industriministerens afgørelse kan indbringes for domstolene.

Til § 29

Det følger af forslaget § 2, hvorefter værdipapircentralen er en privat selvejende institution, at værdipapircentralen er undergivet lov om private registre. Af lovtekniske grunde er det foretrukket i § 29 udtrykkeligt at fastlægge registertilsynets tilsynsbeføjelser. Forbilledet for bestemmelsen er § 22 i lov om private registre. Herved lettes også beskrivelsen af fondsbørstilsynets kontrolbeføjelser, jfr. lovforslagets § 26, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt.

I stk. 4 tillægges der registertilsynet adgang til at meddele pålæg vedrørende overholdelsen af § 32, stk. 1, og § 33, hvor der derimod ikke kan meddeles pålæg af fondsbørstilsynet. Som efter lov om private registre er registertilsynets afgørelser endelige.

Efter stk. 3 er det, som i andre lignende tilfælde, en betingelse for, at landsrettens afgørelse kan kæres til Højesteret, at justitsministeriets tilladelse foreligger.

Kapitel 9

Særlige bestemmelser

Til § 30

Bestemmelsen fastsætter, at statspræmieobligationer ikke registreres i værdipapircentralen. Årsagen hertil er, at statspræmieobligationer i sammenligning med andre værdipapirer afsættes til en meget bred køberskare og i små beløb til de enkelte købere. Administrationen af en tvungen emission gennem værdipapircentralen af disse papirer ville derfor blive urimeligt bekostelig.

Hertil kommer, at statspræmieobligationer som følge af deres særlige beskaffenhed ikke er forsynet med rentekuponer, der nødvendiggør det store fysiske fremtagningsarbejde to gange årligt, ligesom forrentningen udbetales i form af en ganske lille mængde præmier i forhold til den cirkulerende mængde papirer. Der er således ikke noget reelt behov for »papirløse« statspræmieobligationer.

Til § 31

Værdipapirer, der udstedes i forbindelse med danske låneoptagelser i udlandet, vil efter gælden-

de praksis blive noteret på børser i udlandet på linie med de dér noterede udenlandske værdipapirer. Da liberaliseringen af kapitalbevægelser inden for EF i givet fald kan bewirke en vis afsætning af sådanne papirer her i landet, kan der opstå interesse for notering på Københavns Fondsbørs, men det ville da være urimeligt, om en beskedent omsætning her i landet kunne indebære, at samtlige værdipapirer, der cirkulerer i ind- og udland, skulle omsættes gennem værdipapircentralen.

Det foreslås derfor i stk. 1, at udenlandske værdipapirer undtages fra loven, og i stk. 2, at industriministeren efter indstilling fra værdipapircentralen kan bestemme, at nærmere angivne værdipapirer ikke omfattes af loven, selv om de bliver noteret på Københavns Fondsbørs.

Dispensationsadgangen forudsættes praktiseret i begrænset omfang. En praktisk nødvendighed foreligger som nævnt navnlig vedrørende obligationer, der optages i udlandet af staten, kommuner og koncessionerede selskaber, og som bliver omsat både i udlandet og herhjemme.

Til § 32

I stk. 1 præciseres, at bortset fra de tilfælde, der omhandles i lovforslaget, må værdipapircentralen ikke give oplysninger til andre end de kontoførende institutter. Bestemmelser, der pålægger værdipapircentralen en sådan pligt, indeholdes i forhold til private navnlig i §§ 10 og 18, og i forhold til andre bl. a. i kapitel 7 og 8 og i § 32, stk. 2. Der skabes herved et værn mod misbrug af værdipapircentralens oplysninger, ligesom systemets decentraliserede struktur understreges.

Det bemærkes, at såfremt et kontoførende institut eller de ansatte i værdipapircentralen eller i de kontoførende institutter misbruger deres adgang til centralen til ulovligt at videregive oplysninger, skal dette bedømmes efter lovgivningens almindelige regler, jfr. dog også lovforslagets § 34.

I stk. 2 er det foreslået, at industriministeren kan tillade eller påbyde, at oplysninger i nærmere bestemt omfang afgives til en offentlig myndighed. Dette kan udover skattekontrollovgivningen blive aktuelt for oplysninger til brug for Danmarks Statistik og for udvalgsarbejder.

Ved lov nr. 286 af 9. juni 1977 om ændring af skattekontrolloven blev der pålagt alle, der indløser rentekuponer vedrørende obligationer, pligt til at underrette skattemyndighederne om foretagne indløsninger. Med hensyn til rentekuponer for obligationer skal det ske med angivelse af kupon-ejernes navn, adresse og personnummer eller ar-